

linger, med 14 Stemmer mod 12. Men skulde denne Deling vise sig uhenfigtsmæssig eller unødvendig, saa vilde man dog have den Bestemmelse tilføjet, at de folkevalgte Medlemmers Antal kunde forandres ved Lov (med 15 Stemmer mod 10).

§ 23 (som nu blev § 25.)

Denne Paragraf er aldeles uforandret med Undtagelse af, at Thinget vil have indskudt i Ekstra c. Bestemmelse om, at de, som havde underkafstet sig og bestaaet Embedsprøve hos Landsstykkens overensstemmende med allerhøieste Resolution af 29de August 1862, ligeledes ved de eventuelle Dannelsesanstalter i Lægevidenskab og Lovkyndighed, skulde have samme Ret, som de, der havde afsløveret deres Examen ved Pastoralseminariet, thi det ansaaes for en Selvfølge, at de alle bleve lige berettigede med Hensyn til Valg og Valgbarhed (vedtaget med 22 Stemmer).

Nr. 1 i den omhandlede Paragraf fandt Thinget bedre udtrykt, saaledes som det nu er blevet det. Derhos vilde Thinget til yderligere Forklaring indflyde Udtrykket „sidasta“⁽¹⁾ foran „5 år“⁽²⁾ under Nr. 2, fordi dette var den rette Betydning af dette Nr. og ikke den, at Noget skulde være valgbar til Thinget, der blot havde havt Ophold i 5 Aar i de til den danske Stat hørende europæiske Lande. „Kjosa má einnig“⁽³⁾ fandt man ogsaa bedre end „þó má kjosa“⁽³⁾. Med disse imaa Ændringer blev Paragrafen vedtaget med 23 Stemmer.

Da Thinget kom til det Resultat at dele Thinget i 2 Afdelinger, troede man at Bestemmelsen om, hvilke der skulde have Sæde i hver Afdeling for sig, rettest burde staae i en ny Paragraf efter Regeringsudkastets § 23. Der er allerede gjort Rede for, at de 6 folkevalgte Embedsmænd skulde have Sæde i den første Afdeling, men da troede Thinget det ogsaa at være en Selvfølge, at de folkevalgte ikke maatte være færre end 6. Vel finder man, at der i denne Thingets Afdeling ere temmelig faa folkevalgte Medlemmer,

men det ansaaes dog ikke gjørligt at lade flere folkevalgte have Sæde der, thi naar de folkevalgte Medlemmer kun vare 30, vilde den anden Afdeling blive altfor tyndt besat, naar den var besat med færre Medlemmer end 24. Da Talen var om, hvorledes de 6 folkevalgte Thingmænd skulde vælges til den første Afdeling, saa saae den i Thinget nedsatte Komite ikke andet bedre Raad dertil, end at Thinget udnævnte dem ud af sig selv for en Saison af 6 Aar, som Valgene kom til at gjælde for. Men forat man kunde have den bedste Betryggelse for, at Sagerne i denne Thingets Afdeling bleve overveiede med den største No og Besindighed, vil Thinget have deres Alder fastsat saaledes, at ingen af dem skal være under 40 Aar. Denne Komiteens Anskuelse bifaldt Thinget aldeles. Saavel Komiteen som Thinget selv var det klart, at der ikke vilde være at tænke paa andre Raad i denne Henseende efter de herværende Forhold, thi indirekte Valg have altid været upopulære her, og at grunde Valg paa Egenomsbafis har man efter de islandske Forhold aldrig anseet for betryggende for et heldigt Udfald af samme. Men her synes ogsaa al Betryggelse opnaaet, som kan ønskes og det er muligt at erholde for Thingets No, Sikkerhed og Fasthed med denne første Afdeling, naar den var saaledes besat, især naar man tager Hensyn til den Bestemmelse, som Thinget vedtog ved § 35 i sammes Udkast, nemlig, at dersom Thingets to Afdelinger ikke kunde blive enige, saa skulde Sagen da kun nyde Fremme, naar to Trediedele af Thinget tog Beslutning derfor.

Denne Paragraf, som bliver den 25de, vedtog Thinget med 17 Stemmer mod 8.

§§ 24—26.

Disse Paragrafer vedtog Thinget uden Ændringer (med 24, 25 og 26 Stemmer) med den eneste Undtagelse, som direkte følger af den Bestemmelse i § 12, at Thinget skulde samles hvert andet Aar, at der i § 24 Udtrykkene „þriðja hvert“⁽¹⁾ maatte forandres til

¹⁾ „sidste“

²⁾ „5 Aar“

³⁾ sproglig Forandring.

¹⁾ „hvert tredje.“